Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έβδομο τμήμα)

της 7ης Μαΐου 2025*

«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία για την κήρυξη έκπτωσης – Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης RTL – Έλλειψη ουσιαστικής χρήσης του σήματος – Άρθρο 58, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 – Επίκληση πραγματικών περιστατικών και προσκόμιση αποδεικτικών στοιχείων για πρώτη φορά ενώπιον του τμήματος προσφυγών – Άρθρο 95, παράγραφος 2, του κανονισμού 2017/1001 – Άρθρο 27, παράγραφος 4, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2018/625 – Κατάχρηση δικαιώματος»

Στην υπόθεση T-1088/23,

RTL Group Markenverwaltungs GmbH, με έδρα την Κολωνία (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον W. Prinz και την I. Leroux, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), εκπροσωπούμενου από τον A. Ringelhann,

καθού,

αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου:

Marcella Örtl, κάτοικος Σελμπ (Γερμανία), κπροσωπούμενη από τον J. Pröll, δικηγόρο,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έβδομο τμήμα),

συγκείμενο από τους K. Kowalik-Bańczyk, πρόεδρο, E. Buttigieg (εισηγητή) και B. Ricziová, δικαστές,

γραμματέας: R. Ūkelytė, διοικητική υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζήτησης της 24ης Οκτωβρίου 2024,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

Απόφαση

1 Με την προσφυγή που άσκησε δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα, RTL Group Markenverwaltungs GmbH, ζητεί την ακύρωση ή τη μεταρρύθμιση της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 19ης Σεπτεμβρίου 2023 (υπόθεση R 86/2023-2) (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).

Ιστορικό της διαφοράς

2 Στις 26 Μαΐου 2016 η προσφεύγουσα, δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το σήμα της ΕΕ (ΕΕ 2009, L 78, σ. 1), όπως είχε τροποποιηθεί [αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2017, για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2017, L 154, σ. 1)], καταχώρισε στο EUIPO, υπό τον αριθμό 14884911, το κάτωθι εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης:

3 Τα προϊόντα και οι υπηρεσίες για τα οποία καταχωρίστηκε το σήμα εμπίπτουν στις κλάσεις 3, 6, 8, 9, 12, 14, 16, 18, 20, 21, 24, 25, 28, 30, 32, 33, 35, 38, 41, 42, 43 και 45 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση των σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί.

4 Στις 7 Ιουνίου 2021 η παρεμβαίνουσα, Marcella Örtl, υπέβαλε βάσει του άρθρου 58, παράγραφος 1, στοιχείο α′, του κανονισμού 2017/1001 αίτηση έκπτωσης από τα δικαιώματα επί του επίμαχου σήματος για τον λόγο ότι επί διάστημα πέντε συναπτών ετών δεν είχε γίνει ουσιαστική χρήση του σήματος για τα προϊόντα και τις υπηρεσίες για τα οποία είχε καταχωριστεί.

5 Στις 27 Αυγούστου 2021 η προσφεύγουσα υπέβαλε παρατηρήσεις ενώπιον του τμήματος ακυρώσεων και προσκόμισε αποδεικτικά στοιχεία όσον αφορά τη φήμη και τη χρήση του επίμαχου σήματος.

6 Με απόφαση της 16ης Νοεμβρίου 2022, το τμήμα ακυρώσεων δέχθηκε εν μέρει την αίτηση έκπτωσης ως προς ορισμένα προϊόντα και υπηρεσίες για τα οποία είχε καταχωριστεί το επίμαχο σήμα.

7 Στις 13 Ιανουαρίου 2023 η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή ενώπιον του EUIPO ζητώντας τη μερική ακύρωση της απόφασης του τμήματος ακυρώσεων, στο μέτρο που το τμήμα ακυρώσεων είχε κηρύξει την έκπτωση από τα δικαιώματα επί του επίμαχου σήματος για τα προϊόντα και τις υπηρεσίες των κλάσεων 3, 9, 16, 24, 25, 32, 35, 41, 42 και 45 τα οποία αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή:

– κλάση 3: «Σαπούνια, είδη αρωματοποιίας· καλλυντικά»·

– κλάση 9: «Συσκευές εγγραφής ήχου και εικόνων· συσκευές μετάδοσης ήχου ή εικόνων· συσκευές αναπαραγωγής ήχου ή εικόνων· συσκευές για βίντεο κατά παραγγελία (VOD)· συσκευές για άλλο υλικό που διατίθεται κατά παραγγελία· συσκευές συνδρομητικής τηλεόρασης· συσκευές διαδραστικής τηλεόρασης· εξοπλισμός τηλεπωλήσεων· κινηματογραφικές συσκευές· φωτογραφικές μηχανές· μηχανισμοί για συσκευές που λειτουργούν με προπληρωμή, εφόσον περιλαμβάνονται στην κλάση 9· δίσκοι ηχογραφήσεων· οπτικοί δίσκοι αποθήκευσης δεδομένων (ήχου και εικόνων)· όλα τα ανωτέρω προϊόντα τόσο προεγγεγραμμένα όσο και άγραφα»·

– κλάση 16: «Έντυπο υλικό· βιβλία· εφημερίδες· περιοδικά· χαρτί, χαρτόνι· φύλλα χαρτιού για σημειώσεις»·

– κλάση 24: «Υφάσματα περιλαμβανομένων των υφαντών, υφασμάτινα είδη και υποκατάστατα υφασμάτων»·

– κλάση 25: «Ενδύματα»·

– κλάση 32: «Ζύθος και προϊόντα ζυθοποιίας· μεταλλικά νερά [ποτά]· αεριούχα νερά· μη αλκοολούχα ποτά· ποτά από φρούτα· χυμοί»·

– κλάση 35: «Διαφημιστικές υπηρεσίες, υπηρεσίες μάρκετινγκ και υπηρεσίες προώθησης πωλήσεων»·

– κλάση 41: «Υπηρεσίες στο πλαίσιο της προώθησης ταλέντων, ειδικότερα αναζήτηση ταλέντων για λογαριασμό τρίτων μέσω της διεξαγωγής σεμιναρίων, εκπαιδεύσεων, συνεδρίων, προγραμμάτων κατάρτισης και θεαμάτων»·

– κλάση 42: «Ανάπτυξη λογισμικού βάσεων δεδομένων (προγραμματισμός) για την παροχή πληροφοριών στο διαδίκτυο και σε άλλα οπτικοακουστικά μέσα, καθώς και δημιουργία κεντρικών σελίδων και ιστοσελίδων στο διαδίκτυο και σε άλλα οπτικοακουστικά μέσα· παροχή τεχνικών συμβουλών για την ανάπτυξη, τον σχεδιασμό, την παραγωγή και τη μετάδοση τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών εκπομπών και βάσεων δεδομένων, καθώς και καλλιτεχνικών παραστάσεων στο διαδίκτυο και σε άλλα οπτικοακουστικά μέσα»·

– κλάση 45: «Επιγραμμικές υπηρεσίες κοινωνικής δικτύωσης· επιγραμμικές υπηρεσίες για τη σύναψη επαφών κοινωνικού χαρακτήρα· οργάνωση γαμήλιων τελετών».

8 Το υπόμνημα με το οποίο αναπτύσσονταν οι λόγοι της προσφυγής περιήλθε στο EUIPO στις 15 Μαρτίου 2023. Η παρεμβαίνουσα δεν υπέβαλε παρατηρήσεις επί του υπομνήματος αυτού. Στις 15 Σεπτεμβρίου 2023 η προσφεύγουσα υπέβαλε συμπληρωματικές παρατηρήσεις.

9 Με την προσβαλλόμενη απόφαση, το τμήμα προσφυγών, αφενός, έκρινε την αίτηση έκπτωσης ως παραδεκτή και, αφετέρου, ακύρωσε μερικώς την απόφαση του τμήματος ακυρώσεων κατά το μέρος που με αυτήν είχε κηρυχθεί η έκπτωση από τα δικαιώματα επί του επίμαχου σήματος για τους «οπτικούς δίσκους αποθήκευσης δεδομένων» της κλάσης 9, για τις υπηρεσίες «μετάδοσης διαφημίσεων από την τηλεόραση, το ραδιόφωνο και τα ηλεκτρονικά μέσα ενημέρωσης» της κλάσης 35 και για τις «επιγραμμικές υπηρεσίες κοινωνικής δικτύωσης· επιγραμμικές υπηρεσίες για τη σύναψη επαφών κοινωνικού χαρακτήρα» της κλάσης 45, απέρριψε δε την προσφυγή κατά τα λοιπά.

Αιτήματα των διαδίκων

10 Λαμβανομένης υπόψη της αποσαφήνισης των αιτημάτων της κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση ή, ενδεχομένως, να τη μεταρρυθμίσει ούτως ώστε να απορρίπτεται η αίτηση έκπτωσης από τα δικαιώματα επί του επίμαχου σήματος για τα προϊόντα της κλάσης 3, της κλάσης 9, εξαιρουμένων των «οπτικών δίσκων αποθήκευσης δεδομένων (ήχου και εικόνων)», καθώς και των κλάσεων 16, 24, 25 και 32, και για όλες τις υπηρεσίες των κλάσεων 35, 41 και 42 για τις οποίες είχε καταχωριστεί το σήμα αυτό (βλ. σκέψη 7 ανωτέρω)·

– να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

11 Το EUIPO ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει την προσφυγή·

– αν διεξαχθεί επ' ακροατηρίου συζήτηση, να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

12 Η παρεμβαίνουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει την προσφυγή·

– να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

13 Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως. Με τον πρώτο, τον δεύτερο και τον τρίτο λόγο προβάλλει παράβαση του άρθρου 58, παράγραφος 1, στοιχείο α′, του κανονισμού 2017/1001, καθόσον το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και σε πλάνη εκτιμήσεως στο μέτρο που επιβεβαίωσε την έκπτωση από τα δικαιώματα επί του επίμαχου σήματος για τα προϊόντα και τις υπηρεσίες των διαφόρων κλάσεων για τα οποία το σήμα αυτό είχε καταχωριστεί, και, κατ' ουσίαν, παράβαση του άρθρου 95, παράγραφος 2, του κανονισμού 2017/1001, σε συνδυασμό με το άρθρο 27, παράγραφος 4, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2018/625 της Επιτροπής, της 5ης Μαρτίου 2018, για τη συμπλήρωση του κανονισμού 2017/1001 και για την κατάργηση του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2017/1430 (ΕΕ 2018, L 104, σ. 1). Με τον τέταρτο λόγο προβάλλει, κατ' ουσίαν, παράβαση του άρθρου 63, παράγραφος 1, στοιχείο α′, του κανονισμού 2017/1001, καθόσον το τμήμα προσφυγών εσφαλμένως έκρινε ότι η κατάχρηση δικαιώματος στην οποία φέρεται ότι υπέπεσε η παρεμβαίνουσα λόγω της υποβολής των αιτήσεων έκπτωσης δεν ασκούσε επιρροή όσον αφορά την εξέταση των αιτήσεων αυτών.

14 Το Γενικό Δικαστήριο κρίνει σκόπιμο να εξετάσει πρώτα τον τέταρτο λόγο, στη συνέχεια τον πρώτο λόγο και, τέλος, από κοινού, τον δεύτερο και τον τρίτο λόγο ακυρώσεως.

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

15 Κατά το άρθρο 58, παράγραφος 1, στοιχείο α′, του κανονισμού 2017/1001, ο δικαιούχος σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης κηρύσσεται έκπτωτος των δικαιωμάτων του, μετά από αίτηση που υποβάλλεται στο EUIPO, εάν, επί διάστημα πέντε συναπτών ετών, δεν έχει γίνει ουσιαστική χρήση του σήματος στην Ευρωπαϊκή Ένωση για τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τα οποία έχει καταχωριστεί και δεν υπάρχει εύλογη αιτία για τη μη χρήση.

16 Ουσιαστική χρήση σήματος υφίσταται όταν το σήμα χρησιμοποιείται κατά τρόπο σύμφωνο με τη βασική του λειτουργία, που είναι η εγγύηση της ταυτότητας προελεύσεως των προϊόντων ή υπηρεσιών για τα οποία έχει καταχωριστεί, με σκοπό την εξεύρεση ή διατήρηση δυνατοτήτων πώλησης των εν λόγω προϊόντων και υπηρεσιών και όχι όταν η χρήση του είναι συμβολική με μόνο σκοπό τη διατήρηση των δικαιωμάτων που παρέχει το σήμα (βλ. απόφαση της 3ης Ιουλίου 2019, Viridis Pharmaceutical κατά EUIPO, C-668/17 P, EU:C:2019:557, σκέψη 38 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

17 Εξάλλου, από τον συνδυασμό του άρθρου 58, παράγραφος 1, στοιχείο α′, του κανονισμού 2017/1001 και του άρθρου 58, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού προκύπτει ότι η απόδειξη της ουσιαστικής χρήσης πρέπει καταρχήν να αφορά το σύνολο των προϊόντων ή υπηρεσιών για τα οποία έχει καταχωριστεί ένα αμφισβητούμενο σήμα. Αν η ουσιαστική χρήση αποδεικνύεται μόνο για μέρος των προϊόντων ή υπηρεσιών για τα οποία έχει καταχωριστεί το αμφισβητούμενο σήμα και αν συντρέχουν οι λοιπές προϋποθέσεις του άρθρου 58, παράγραφος 1, στοιχείο α′, του κανονισμού 2017/1001, ο δικαιούχος του μπορεί να κηρυχθεί έκπτωτος των δικαιωμάτων του για τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τα οποία δεν έχει αποδείξει ουσιαστική χρήση ή δεν έχει αποδείξει απολύτως καμία χρήση [απόφαση της 18ης Οκτωβρίου 2016, August Storck κατά EUIPO – Chiquita Brands (Fruitfuls), T-367/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:615, σκέψη 21].

18 Αν ένα σήμα έχει καταχωριστεί για κατηγορία προϊόντων ή υπηρεσιών αρκετά ευρεία ώστε να διακρίνονται εντός αυτής πλείονες υποκατηγορίες που μπορούν να θεωρηθούν αυτοτελείς, η απόδειξη της ουσιαστικής χρήσης του σήματος για μέρος αυτών των προϊόντων ή υπηρεσιών συνεπάγεται προστασία μόνο για την ή τις υποκατηγορίες στις οποίες ανήκουν τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες για τις οποίες πράγματι χρησιμοποιήθηκε το σήμα [αποφάσεις της 14ης Ιουλίου 2005, Reckitt Benckiser (España) κατά ΓΕΕΑ – Aladin (ALADIN), T-126/03, EU:T:2005:288, σκέψη 45, και της 13ης Φεβρουαρίου 2007, Mundipharma κατά ΓΕΕΑ – Altana Pharma (RESPICUR), T-256/04, EU:T:2007:46, σκέψη 23].

19 Κατά την εκτίμηση του ουσιαστικού χαρακτήρα της χρήσης του σήματος πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το σύνολο των γεγονότων και περιστάσεων που μπορούν να αποδείξουν το υποστατό της εμπορικής εκμετάλλευσής του, ιδίως δε τα είδη χρήσης τα οποία θεωρούνται δικαιολογημένα στον οικείο οικονομικό τομέα για τη διατήρηση ή δημιουργία μεριδίων αγοράς υπέρ των προϊόντων ή των υπηρεσιών που προστατεύει το σήμα, η φύση των εν λόγω προϊόντων ή υπηρεσιών, τα χαρακτηριστικά της αγοράς, η έκταση και η συχνότητα χρήσης του σήματος [απόφαση της 8ης Ιουλίου 2004, Sunrider κατά ΓΕΕΑ – Espadafor Caba (VITAFRUIT), T-203/02, EU:T:2004:225, σκέψη 40· βλ. επίσης, κατ' αναλογίαν, απόφαση της 11ης Μαρτίου 2003, Ansul, C-40/01, EU:C:2003:145, σκέψη 43].

20 Εξάλλου, η ουσιαστική χρήση ενός σήματος δεν αποδεικνύεται από πιθανότητες ή εικασίες, αλλά πρέπει να στηρίζεται σε συγκεκριμένα και αντικειμενικά στοιχεία που να αποδεικνύουν την πραγματική και επαρκή χρήση του σήματος στην οικεία αγορά [αποφάσεις της

12ης Δεκεμβρίου 2002, Kabushiki Kaisha Fernandes κατά ΓΕΕΑ – Harrison (HIWATT), T-39/01, EU:T:2002:316, σκέψη 47, και της 6ης Οκτωβρίου 2004, Vitakraft-Werke Wührmann κατά ΓΕΕΑ – Krafft (VITAKRAFT), T-356/02, EU:T:2004:292, σκέψη 28].

21 Υπό το πρίσμα των αρχών αυτών πρέπει να εξεταστεί μήπως το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο ή σε πλάνη εκτιμήσεως στο μέτρο που επιβεβαίωσε τη μερική έκπτωση από τα δικαιώματα επί του επίμαχου σήματος, όσον αφορά τα προϊόντα και τις υπηρεσίες των κλάσεων 3, 9, 16, 24, 25, 32, 35, 41 και 42.

22 Εν προκειμένω, τόσο το τμήμα ακυρώσεων όσο και το τμήμα προσφυγών θεώρησαν το διάστημα μεταξύ 7 Ιουνίου 2016 και 6 Ιουνίου 2021 ως το χρονικό διάστημα των πέντε ετών για το οποίο η προσφεύγουσα όφειλε να αποδείξει την ουσιαστική χρήση του επίμαχου σήματος, πράγμα το οποίο δεν αμφισβητεί η προσφεύγουσα.

Επί του τετάρτου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίον προβάλλεται κατάχρηση δικαιώματος

23 Το τμήμα προσφυγών έκρινε, στα σημεία 18 και 19 της προσβαλλόμενης απόφασης, ότι το άρθρο 63, παράγραφος 1, στοιχείο α′, του κανονισμού 2017/1001 δεν απαιτούσε από τον αιτούντα την κήρυξη της έκπτωσης να αποδείξει την ύπαρξη εννόμου συμφέροντος. Ειδικότερα, επισήμανε ότι ένα τέτοιο έννομο συμφέρον ή οικονομικό συμφέρον δεν ασκούσαν επιρροή για την εκτίμηση του παραδεκτού μιας αίτησης έκπτωσης. Εξάλλου, στα σημεία 20 και 21 της προσβαλλόμενης απόφασης, το τμήμα προσφυγών επισήμανε ότι από κανένα στοιχείο δεν μπορούσε να συναχθεί ότι η παρεμβαίνουσα είχε υποβάλει την αίτηση έκπτωσης κατά τρόπο που να στοιχειοθετεί κατάχρηση δικαιώματος.

24 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί το συμπέρασμα αυτό του τμήματος προσφυγών και, στηριζόμενη στη νομολογία και σε απόφαση του διευρυμένου τμήματος προσφυγών του EUIPO, υποστηρίζει ότι, υπό ορισμένες περιστάσεις, η καταχρηστικότητα της αίτησης έκπτωσης μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα το απαράδεκτο της αίτησης αυτής. Η προσφεύγουσα αμφισβητεί επίσης το συμπέρασμα του τμήματος προσφυγών ότι δεν υπήρχαν ενδείξεις από τις οποίες θα μπορούσε να συναχθεί ότι η αίτηση έκπτωσης είχε υποβληθεί κατά τρόπο καταχρηστικό.

25 Το EUIPO και η παρεμβαίνουσα αντικρούουν τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

26 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, κατά το άρθρο 63, παράγραφος 1, στοιχείο α′, του κανονισμού 2017/1001, αίτηση έκπτωσης από τα δικαιώματα επί σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης μπορεί να υποβάλει στο EUIPO στις περιπτώσεις που καθορίζονται στα άρθρα 58 και 59 του εν λόγω κανονισμού κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο καθώς και κάθε οργάνωση που έχει συσταθεί για την εκπροσώπηση των συμφερόντων κατασκευαστών, παραγωγών, παρεχόντων υπηρεσίες, εμπόρων ή καταναλωτών και η οποία, σύμφωνα με το δίκαιο στο οποίο υπάγεται, μπορεί να παρίσταται ενώπιον δικαστηρίου.

27 Κατά τη νομολογία, ενώ οι σχετικοί λόγοι απαραδέκτου της αιτήσεως καταχωρίσεως προστατεύουν τα συμφέροντα των κατόχων ορισμένων προγενεστέρων δικαιωμάτων, οι απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου της αιτήσεως καταχωρίσεως και οι λόγοι έκπτωσης αποσκοπούν στην προστασία του γενικού συμφέροντος επί του οποίου θεμελιώνονται, εξ αυτού δε του λόγου το άρθρο 63, παράγραφος 1, στοιχείο α′, του κανονισμού 2017/1001 δεν απαιτεί από τον αιτούντα να αποδείξει την ύπαρξη έννομου συμφέροντος [βλ. απόφαση της 16ης Νοεμβρίου 2017, Carrera Brands κατά EUIPO – Autec (Carrera), T-419/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:812, σκέψη 33 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

28 Την ανάλυση αυτή επιβεβαιώνει η αιτιολογική σκέψη 24 του κανονισμού 2017/1001, η οποία προβλέπει την προστασία των σημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης μόνον εφόσον τα σήματα αυτά πράγματι χρησιμοποιούνται. Ειδικότερα, υπό το φως μιας τέτοιας σκέψης καθίσταται φανερός ο σκοπός του άρθρου 63, παράγραφος 1, στοιχείο α′, του κανονισμού 2017/1001, ήτοι η παροχή, στον ευρύτερο δυνατό κύκλο προσώπων, της δυνατότητας να αμφισβητήσουν την ισχύ σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης του οποίου δεν έχει γίνει ουσιαστική χρήση επί ορισμένο χρονικό διάστημα, χωρίς να απαιτείται να αποδείξουν τα πρόσωπα αυτά την ύπαρξη έννομου συμφέροντος (βλ. απόφαση της 16ης Νοεμβρίου 2017, Carrera, T-419/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:812, σκέψη 34 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

29 Στο μέτρο που, δυνάμει του άρθρου 63, παράγραφος 1, στοιχείο α′, του κανονισμού 2017/1001, αίτηση έκπτωσης μπορεί να υποβάλει «κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο» λόγω μη χρήσης ή ανεπαρκούς χρήσης ενός σήματος, το ζήτημα της ενδεχόμενης ύπαρξης κατάχρησης δικαιώματος δεν ασκεί επιρροή για την εξέταση του παραδεκτού μιας αίτησης έκπτωσης που έχει υποβληθεί σύμφωνα με τη διάταξη αυτή [βλ. απόφαση της 7ης Σεπτεμβρίου 2022, Peace United κατά EUIPO – 1906 Collins (MY BOYFRIEND IS OUT OF TOWN), T-699/21, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2022:528, σκέψη 24 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία· πρβλ., επίσης, διάταξη της 19ης Ιανουαρίου 2021, Leinfelder Uhren München κατά EUIPO, C-401/20 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2021:31, σκέψη 21].

30 Εξάλλου, το άρθρο 63, παράγραφος 1, στοιχείο α′, του κανονισμού 2017/1001 δεν εξαρτά ούτε το παραδεκτό ούτε το βάσιμο της αίτησης έκπτωσης από την καλή πίστη του αιτούντος. Η έκπτωση λόγω μη χρήσης σήματος κατά το προβλεπόμενο πενταετές διάστημα αποτελεί νόμιμη συνέπεια που επιβάλλεται από το άρθρο 58, παράγραφος 1, στοιχείο α′, του κανονισμού 2017/1001 και από το άρθρο 64, παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού, χωρίς ο δικαιούχος του σήματος να αποκτά το δικαίωμα να διατηρήσει την καταχώρισή του λόγω του ότι ο αιτών την κήρυξη της έκπτωσης επιδίδεται κατά τα λοιπά σε πράξεις αθέμιτου ανταγωνισμού [πρβλ., κατ' αναλογίαν, διάταξη της 2ας Σεπτεμβρίου 2020, DTE Systems κατά EUIPO – Speed-Buster (PedalBox +), T-801/19, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2020:383, σκέψη 38 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

31 Βεβαίως, όπως επισημαίνει η προσφεύγουσα, από τη νομολογία προκύπτει ότι οι πολίτες δεν μπορούν να επικαλούνται δολίως ή καταχρηστικώς τους κανόνες του δικαίου της Ένωσης (πρβλ. απόφαση της 28ης Ιουλίου 2016, Kratzer, C-423/15, EU:C:2016:604, σκέψη 37).

32 Η προσφεύγουσα φρονεί ότι, κατ' εφαρμογήν της αρχής που απορρέει από τη νομολογία αυτήν, η υποβολή αίτησης έκπτωσης μπορεί, σε εξαιρετικές και ειδικές περιστάσεις, όπως αυτές της υποθέσεως επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση του διευρυμένου τμήματος προσφυγών της 1ης Φεβρουαρίου 2020 (υπόθεση R 2445/2017-G, στο εξής: υπόθεση Sandra Pabst), να συνιστά καταχρηστική πρακτική ή να αποτελεί μέρος μιας τέτοιας πρακτικής.

33 Πλην όμως, όπως ορθώς επισήμανε το τμήμα προσφυγών, κατ' ουσίαν, στο σημείο 21 της προσβαλλόμενης απόφασης, τα πραγματικά περιστατικά της υπό κρίση υπόθεσης δεν είναι συγκρίσιμα με εκείνα της υπόθεσης Sandra Pabst, δεδομένου ότι την υπόθεση εκείνη χαρακτήριζαν εξαιρετικές περιστάσεις οι οποίες δεν συντρέχουν στην υπό κρίση υπόθεση. Ειδικότερα, πρώτον, η υπόθεση Sandra Pabst αφορούσε εταιρία που είχε δημιουργηθεί τεχνητά, με μοναδικό σκοπό την υποβολή πολλαπλών αιτήσεων έκπτωσης, πράγμα που δεν ισχύει στην περίπτωση της παρεμβαίνουσας στην υπό κρίση υπόθεση. Δεύτερον, η υπόθεση εκείνη αφορούσε τη σχεδόν ταυτόχρονη υποβολή, από μία μόνον εταιρία, 37 αιτήσεων έκπτωσης κατά του ίδιου

διαδίκου καθώς και πολυάριθμων αιτήσεων έκπτωσης ενώπιον του EUIPO (850 αιτήσεων σε μια διετία), ενώ, εν προκειμένω, η προσφεύγουσα κάνει λόγο μόνο για τις δύο αιτήσεις έκπτωσης που υποβλήθηκαν ενώπιον του EUIPO εις βάρος των σημάτων της.

34 Τρίτον, στην υπόθεση Sandra Pabst, το διευρυμένο τμήμα προσφυγών επισήμανε ότι ορισμένες από τις εν λόγω πολυάριθμες αιτήσεις έκπτωσης ήταν καταδικασμένες σε αποτυχία και χρησιμοποιούνταν αποκλειστικώς με σκοπό την άσκηση πιέσεων ή ως «αντίποινα», λόγω της αποτυχίας των διαπραγματεύσεων για την απόκτηση των επίμαχων σημάτων από τον αιτούντα την κήρυξη της έκπτωσης, και επομένως προκειμένου να αποκτηθεί αδικαιολόγητο όφελος μέσω του εξαναγκασμού του δικαιούχου των σημάτων να συνάψει συμφωνία μεταβίβασής τους. Η προσφεύγουσα δεν αποδεικνύει ότι τέτοιες περιστάσεις συνέτρεχαν εν προκειμένω. Ειδικότερα, το γεγονός, το οποίο επικαλείται η προσφεύγουσα, ότι η παρεμβαίνουσα είχε γνώση της χρήσης του επίμαχου σήματος στον τομέα των μέσων μαζικής ενημέρωσης λόγω της φήμης του δεν αποδεικνύει από μόνο του ότι η αίτηση έκπτωσης από τα δικαιώματα επί του σήματος αυτού για τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που δεν είχαν καταφανή σχέση με τον τομέα των μέσων μαζικής ενημέρωσης ήταν καταδικασμένη σε αποτυχία και επομένως είχε ως μόνη χρησιμότητα να προκαλεί στην ίδια αδικαιολόγητη επιβάρυνση ή να της ασκεί οποιασδήποτε πίεση. Απεναντίας, το γεγονός ότι η παρεμβαίνουσα είχε την πρόθεση να χρησιμοποιήσει σήμα ικανό να δημιουργήσει σύγχυση λόγω ομοιοτήτων με το επίμαχο σήμα, γεγονός το οποίο προκύπτει από ένδικη διαφορά που γεννήθηκε κατόπιν ανακοπής την οποίαν άσκησε η προσφεύγουσα κατά της καταχώρισης ενός σήματος το οποίο είχε καταθέσει η παρεμβαίνουσα ενώπιον του Deutsche Patent- und Markenamt (Γερμανικού Γραφείου Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας και Σημάτων), αποδεικνύει το συμφέρον που είχε πράγματι η παρεμβαίνουσα για την «επικαιροποίηση» του μητρώου σημάτων όσον αφορά την έκταση του μονοπωλίου που κατείχε η προσφεύγουσα επί του επίμαχου σήματος, σε συμφωνία εξάλλου με την αιτιολογική σκέψη 24 του κανονισμού 2017/1001, κατά την οποία δικαιολογείται να προστατεύονται τα σήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης μόνον εφόσον τα σήματα αυτά πράγματι χρησιμοποιούνται.

35 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, το τμήμα προσφυγών δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο ή σε πλάνη εκτιμήσεως στο μέτρο που απέρριψε τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας περί απαραδέκτου της αίτησης έκπτωσης λόγω καταχρηστικότητας της αίτησης αυτής. Συνεπώς, ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 58, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 2017/1001 όσον αφορά την έκπτωση από τα δικαιώματα επί του επίμαχου σήματος για τις λοιπές διαφημιστικές υπηρεσίες, υπηρεσίες μάρκετινγκ και υπηρεσίες προώθησης πωλήσεων της κλάσης 35 πέραν της «μετάδοσης διαφημίσεων από την τηλεόραση, το ραδιόφωνο και τα ηλεκτρονικά μέσα ενημέρωσης» και παράβαση του άρθρου 95, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού

36 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών παρέβη το άρθρο 58, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 2017/1001 κρίνοντας ότι η ίδια δεν είχε αποδείξει την ουσιαστική χρήση του επίμαχου σήματος για τις λοιπές διαφημιστικές υπηρεσίες, υπηρεσίες μάρκετινγκ και υπηρεσίες προώθησης πωλήσεων της κλάσης 35 πέραν της «μετάδοσης διαφημίσεων από την τηλεόραση, το ραδιόφωνο και τα ηλεκτρονικά μέσα ενημέρωσης».

37 Στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα αμφισβητεί επίσης το κατά πόσον ήταν ορθή η άρνηση του τμήματος προσφυγών να λάβει υπόψη τις παρατηρήσεις που είχε υποβάλει και τα αποδεικτικά στοιχεία που είχε προσκομίσει ενώπιόν του στις 15 Σεπτεμβρίου 2023 (βλ. σκέψη 8 ανωτέρω). Η προσφεύγουσα επιβεβαίωσε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ότι τα επιχειρήματα αυτά είχαν

την έννοια, όπως τα ερμήνευσε και το EUIPO, ότι αφορούσαν παράβαση από το τμήμα προσφυγών του άρθρου 95, παράγραφος 2, του κανονισμού 2017/1001, όπως η διάταξη αυτή εξειδικεύεται με το άρθρο 27, παράγραφος 4, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/625.

38 Πρέπει καταρχάς να εξεταστεί η ορθότητα της επιλογής του τμήματος προσφυγών να αποκλείσει από την εξέτασή του τις παρατηρήσεις που υπέβαλε και τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα στις 15 Σεπτεμβρίου 2023.

Επί της άρνησης να ληφθούν υπόψη οι παρατηρήσεις που υπέβαλε και τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα στις 15 Σεπτεμβρίου 2023

39 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε δικονομικό σφάλμα μη λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλε και τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε ενώπιόν του στις 15 Σεπτεμβρίου 2023, με τα οποία συμπληρώνονταν τα αποδεικτικά στοιχεία που είχε προσκομίσει ενώπιον του τμήματος ακυρώσεων καθώς και με το υπόμνημα με το οποίο εξέθετε τους λόγους της προσφυγής. Ειδικότερα, το τμήμα προσφυγών δεν άσκησε συναφώς την εξουσία εκτιμήσεως την οποία διαθέτει.

40 Το EUIPO αντικρούει τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας και υποστηρίζει ότι η δυνατότητα του τμήματος προσφυγών να λαμβάνει υπόψη πραγματικά περιστατικά που προβάλλονται και αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίζονται για πρώτη φορά ενώπιόν του, κατά την έννοια του άρθρου 27, παράγραφος 4, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/625, αφορά αναγκαστικά μόνον τα έγγραφα που προσκομίζονται σύμφωνα, ιδίως, με τις διατάξεις των άρθρων 22, 24 και 26 του ίδιου κανονισμού. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα υπέβαλε τις επίμαχες παρατηρήσεις και προσκόμισε τα επίμαχα αποδεικτικά στοιχεία εκτός του πλαισίου της κατάθεσης του υπομνήματος με το οποίο εκτίθενται οι λόγοι της προσφυγής ή του τυχόν υπομνήματος απαντήσεως, το τμήμα προσφυγών δεν υποχρεούτο να εξετάσει το παραδεκτό τους σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 95, παράγραφος 2, του κανονισμού 2017/1001 και του άρθρου 27, παράγραφος 4, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/625.

41 Η παρεμβαίνουσα υποστηρίζει ότι, στο μέτρο που οι παρατηρήσεις της 15ης Σεπτεμβρίου 2023 υποβλήθηκαν μετά τη λήξη των τασσόμενων δικονομικών προθεσμιών για την υποβολή παρατηρήσεων, ορθώς το τμήμα προσφυγών δεν τις έλαβε υπόψη στην απόφασή του.

42 Το τμήμα προσφυγών αποφάσισε, στο σημείο 13 της προσβαλλόμενης απόφασης, ότι το από 15 Σεπτεμβρίου 2023 υπόμνημα της προσφεύγουσας δεν έπρεπε να ληφθεί υπόψη, αιτιολογώντας το συμπέρασμα αυτό μέσω παραπομπής στο άρθρο 95, παράγραφος 2, του κανονισμού 2017/1001, στο άρθρο 68, παράγραφος 1, τέταρτη περίοδος, του ίδιου κανονισμού και στο άρθρο 26 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/625.

43 Από την αιτιολογία αυτή προκύπτει εν συνόψει ότι, όπως επιβεβαίωσε το EUIPO κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση απαντώντας σε ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι, επειδή το υπόμνημα της 15ης Σεπτεμβρίου 2023 δεν είχε υποβληθεί εγκαίρως (βλ. άρθρο 95, παράγραφος 2, του κανονισμού 2017/1001), ήτοι εντός προθεσμίας τεσσάρων μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησης της απόφασης του τμήματος ακυρώσεων (βλ. άρθρο 68, παράγραφος 1, τέταρτη περίοδος, του κανονισμού 2017/1001), ή, κατόπιν αιτιολογημένου αιτήματος, με την απάντηση στο υπόμνημα αντίκρουσης του αντιδίκου ενώπιον του τμήματος προσφυγών (βλ. άρθρο 26 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/625), δεν έπρεπε να ληφθεί υπόψη.

44 Συναφώς, επισημαίνεται ότι το άρθρο 95, παράγραφος 2, του κανονισμού 2017/1001 προβλέπει ότι το EUIPO μπορεί να μη λαμβάνει υπόψη αποδείξεις που δεν προσκόμισαν εγκαίρως οι διάδικοι.

45 Από το κείμενο της εν λόγω διάταξης προκύπτει ότι, κατά κανόνα και εκτός αν υπάρχει αντίθετη διάταξη, η επίκληση πραγματικών περιστατικών και η προσκόμιση αποδεικτικών στοιχείων από τους διαδίκους παραμένει δυνατή και μετά την πάροδο των προθεσμιών τις οποίες προβλέπουν προς τούτο οι διατάξεις του κανονισμού 2017/1001 και ότι επ' ουδενί απαγορεύεται στο EUIPO να λαμβάνει υπόψη πραγματικά περιστατικά των οποίων γίνεται επίκληση και αποδεικτικά στοιχεία τα οποία προσκομίζονται εκπροθέσμως (βλ. απόφαση της 26ης Σεπτεμβρίου 2013, Centrotherm Systhemtechnik κατά ΓΕΕΑ και centrotherm Clean Solutions, C-610/11 P, EU:C:2013:593, σκέψη 77 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

46 Διευκρινίζοντας ότι το EUIPO «μπορεί» να αποφασίσει να μη λάβει υπόψη τέτοια αποδεικτικά στοιχεία, το άρθρο 95, παράγραφος 2, του κανονισμού 2017/1001 απονέμει στο EUIPO ευρεία εξουσία εκτιμήσεως προκειμένου να αποφασίσει, αιτιολογώντας συναφώς την απόφασή του, αν πρέπει ή όχι να λάβει υπόψη τα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία (βλ. απόφαση της 26ης Σεπτεμβρίου 2013, Centrotherm Systemtechnik κατά ΓΕΕΑ και centrotherm Clean Solutions, C-610/11 P, EU:C:2013:593, σκέψη 78 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία· απόφαση της 24ης Ιανουαρίου 2018, EUIPO κατά European Food, C-634/16 P, EU:C:2018:30, σκέψη 56).

47 Η ενδεχόμενη συνεκτίμηση τέτοιων πρόσθετων πραγματικών περιστατικών και αποδεικτικών στοιχείων δεν συνιστά σε καμία περίπτωση «χάρη» προς τον ένα ή τον άλλο διάδικο, αλλά πρέπει να αποτελεί προϊόν αντικειμενικής και αιτιολογημένης άσκησης της εξουσίας εκτιμήσεως που απονέμει στο EUIPO το άρθρο 95, παράγραφος 2, του κανονισμού 2017/1001 (βλ. απόφαση της 24ης Ιανουαρίου 2018, EUIPO κατά European Food, C-634/16 P, EU:C:2018:30, σκέψη 58 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

48 Η άσκηση της εξουσίας εκτιμήσεως του EUIPO που προβλέπεται στο άρθρο 95, παράγραφος 2, του κανονισμού 2017/1001 οριοθετείται από το άρθρο 27, παράγραφος 4, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/625, το οποίο έχει ως σκοπό, σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 8 του εν λόγω κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού, να καθορίσει με ακρίβεια τα όρια της εξουσίας εκτιμήσεως των τμημάτων προσφυγών του EUIPO όσον αφορά την εξέταση των εκπροθέσμως προσκομισθέντων αποδεικτικών στοιχείων.

49 Κατά τη νομολογία, εναπόκειται στο Γενικό Δικαστήριο να εκτιμήσει αν το συμβούλιο προσφυγών άσκησε πράγματι την ευρεία εξουσία εκτιμήσεως που διαθέτει προκειμένου να κρίνει, αιτιολογημένα και λαμβάνοντας προσηκόντως υπόψη το σύνολο των κρίσιμων περιστάσεων, κατά πόσον έπρεπε να λάβει υπόψη τα πραγματικά περιστατικά που προβλήθηκαν ή τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίστηκαν για πρώτη φορά ενώπιόν του, προκειμένου να εκδώσει την απόφαση την οποία καλούνταν να λάβει [πρβλ. απόφαση της 30ής Νοεμβρίου 2022, ADS L. Kowalik, B. Włodarczyk κατά EUIPO – ESSAtech (Εξάρτημα για ασύρματο τηλεχειριστήριο), T-611/21, EU:T:2022:739, σκέψη 36 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

50 Εν προκειμένω, επισημαίνεται ότι, όπως δέχεται η προσφεύγουσα, η υποβολή των από 15 Σεπτεμβρίου 2023 παρατηρήσεών της και η προσκόμιση των σχετικών προς αυτές αποδεικτικών στοιχείων δεν πραγματοποιήθηκε ούτε ενώπιον του τμήματος ακυρώσεων ούτε εντός της τασσόμενης προθεσμίας για την υποβολή του υπομνήματος με το οποίο εκτίθενται οι λόγοι της προσφυγής. Η προσφεύγουσα δεν μπορούσε ούτε να ζητήσει την άδεια να υποβάλει

τυχόν υπόμνημα απαντήσεως σύμφωνα με το άρθρο 26 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/625, δεδομένου ότι ο αντίδικος δεν είχε απαντήσει στο υπόμνημα με το οποίο εκτίθενται οι λόγοι της προσφυγής.

51 Πλην όμως, σύμφωνα με τη νομολογία που υπομνήσθηκε στις σκέψεις 44 έως 47 ανωτέρω, από τη στιγμή που δεν προβλήθηκαν πραγματικά περιστατικά και δεν προσκομίστηκαν αποδεικτικά στοιχεία εντός των προθεσμιών που τάσσονταν προς τούτο στην προσφεύγουσα δυνάμει των διατάξεων του κανονισμού 2017/1001 και κατά συνέπεια εγκαίρως κατά την έννοια του άρθρου 95, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού, το τμήμα προσφυγών όφειλε να ασκήσει την εξουσία εκτιμήσεως που διέθετε, όπως οριοθετείται από το άρθρο 27, παράγραφος 4, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/625, προκειμένου να αποφασίσει αν έπρεπε ή όχι να λάβει υπόψη τα δεδομένα αυτά για τους σκοπούς της απόφασης την οποίαν καλούνταν να λάβει.

52 Στην προκειμένη περίπτωση όμως είναι προφανές ότι ελλείπει μια τέτοια αντικειμενική και αιτιολογημένη άσκηση της εξουσίας εκτιμήσεως δυνάμει του άρθρου 95, παράγραφος 2, του κανονισμού 2017/1001, σε συνδυασμό με το άρθρο 27, παράγραφος 4, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/625, κατά την έννοια της νομολογίας που υπομνήσθηκε στη σκέψη 47 ανωτέρω, στο μέτρο που το τμήμα προσφυγών απέρριψε τα πραγματικά περιστατικά που είχε προβάλει και τα αποδεικτικά στοιχεία που είχε προσκομίσει η προσφεύγουσα στις 15 Σεπτεμβρίου 2023 αποκλειστικώς και μόνο για τον λόγο ότι δεν είχαν υποβληθεί με κάποιο από τα υπομνήματα που μνημονεύονται στα άρθρα 22, 24 και 26 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/625, χωρίς να εξετάσει αν συνέτρεχαν εν προκειμένω οι προϋποθέσεις του άρθρου 27, παράγραφος 4, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/625, υπό τις οποίες μπορούν να λαμβάνονται υπόψη τέτοια πραγματικά περιστατικά που προβάλλονται και αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίζονται για πρώτη φορά ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

53 Αντιθέτως προς όσα προκύπτουν από την ως άνω αιτιολογία της προσβαλλόμενης απόφασης και προς όσα υποστηρίζει το EUIPO, η εξέταση του παραδεκτού των παρατηρήσεων που υποβάλλονται και των αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίζονται για πρώτη φορά ενώπιον του τμήματος προσφυγών δεν μπορεί να περιορίζεται στα πραγματικά περιστατικά που προβάλλονται και στα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίζονται με τα υπομνήματα των άρθρων 22, 24 και 26 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/625.

54 Ένας τέτοιος περιορισμός δεν προκύπτει ούτε από το άρθρο 95, παράγραφος 2, του κανονισμού 2017/1001 ούτε από το άρθρο 27, παράγραφος 4, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/625. Η τελευταία αυτή διάταξη, η οποία οριοθετεί την εξουσία εκτιμήσεως του τμήματος προσφυγών όσον αφορά τη δυνατότητα να μη λάβει υπόψη τα πραγματικά περιστατικά που προβάλλονται και τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίζονται για πρώτη φορά ενώπιόν του, προβλέπει συναφώς δύο προϋποθέσεις, ήτοι, αφενός, εκ πρώτης όψεως σημαντικότητα των εν λόγω πραγματικών περιστατικών και αποδεικτικών στοιχείων και, αφετέρου, προβολή βάσιμων λόγων για τη μη εμπρόθεσμη επίκληση ή προσκόμισή τους. Το EUIPO δεν μπόρεσε να υποδείξει, απαντώντας σε προφορική ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου, καμία άλλη διάταξη η οποία θα μπορούσε να αποτελέσει «αντίθετη διάταξη», κατά την έννοια της νομολογίας που υπομνήσθηκε στη σκέψη 45 ανωτέρω, και η οποία θα παρείχε στο τμήμα προσφυγών τη δυνατότητα να μην ασκήσει πράγματι την εξουσία εκτιμήσεως που διαθέτει και να μη λάβει υπόψη τα πραγματικά περιστατικά των οποίων γίνεται επίκληση και τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίζονται για πρώτη φορά ενώπιόν του, απλώς και μόνο διότι η εν λόγω επίκληση ή προσκόμιση έχει πραγματοποιηθεί εκτός του πλαισίου της κατάθεσης των υπομνημάτων που προβλέπει ο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός 2018/625.

55 Εξ αυτού συνάγεται ότι το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη καθόσον δεν έλαβε υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλε και τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα στις 15 Σεπτεμβρίου 2023 χωρίς να ασκήσει, με βάση τις προϋποθέσεις που προβλέπει το άρθρο 27, παράγραφος 4, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/625, την εξουσία εκτιμήσεως που του απονέμεται από το άρθρο 95, παράγραφος 2, του κανονισμού 2017/1001.

Επί της εκτιμήσεως της ουσιαστικής χρήσης του επίμαχου σήματος για τις υπηρεσίες της κλάσης 35

56 Στα σημεία 33 έως 39 της προσβαλλόμενης απόφασης, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα αποδείκνυαν τη χρήση του επίμαχου σήματος για μια υποκατηγορία των διαφημιστικών υπηρεσιών, υπηρεσιών μάρκετινγκ και υπηρεσιών προώθησης πωλήσεων της κλάσης 35 για τις οποίες είχε καταχωριστεί το σήμα αυτό, ήτοι για τη «μετάδοση διαφημίσεων από την τηλεόραση, το ραδιόφωνο και τα ηλεκτρονικά μέσα ενημέρωσης». Για τον λόγο αυτόν, ακύρωσε την απόφαση του τμήματος ακυρώσεων κατά το μέρος που το τελευταίο είχε κηρύξει την έκπτωση από τα δικαιώματα επί του επίμαχου σήματος για τις υπηρεσίες αυτές και απέρριψε την αίτηση έκπτωσης κατά το μέρος που αφορούσε τις εν λόγω υπηρεσίες.

57 Αντιθέτως, το τμήμα προσφυγών επισήμανε ότι η χρήση του επίμαχου σήματος δεν είχε αποδειχθεί για άλλες υποκατηγορίες διαφημιστικών υπηρεσιών, υπηρεσιών μάρκετινγκ και υπηρεσιών προώθησης πωλήσεων της κλάσης 35. Τόνισε, αφενός, ότι δεν υφίστατο παροχή διαφημιστικών υπηρεσιών προς τρίτο πελάτη (σημείο 41 της προσβαλλόμενης απόφασης) και, αφετέρου, ότι η χρήση του επίμαχου σήματος σε διαφημιστικές αφίσες τρίτων δήλωνε ότι η εκπομπή που παρουσιαζόταν στις αφίσες αυτές προβαλλόταν από τον τηλεοπτικό σταθμό του ομίλου στον οποίον ανήκε η προσφεύγουσα, αλλά όχι ότι το εν λόγω σήμα εχρησιμοποιείτο για την παροχή διαφημιστικών υπηρεσιών, υπηρεσιών μάρκετινγκ και υπηρεσιών προώθησης πωλήσεων (σημείο 42 της προσβαλλόμενης απόφασης).

58 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών παρέβη το άρθρο 58, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 2017/1001 κρίνοντας ότι η ίδια δεν είχε αποδείξει την ουσιαστική χρήση του επίμαχου σήματος για τις λοιπές διαφημιστικές υπηρεσίες, υπηρεσίες μάρκετινγκ και υπηρεσίες προώθησης πωλήσεων της κλάσης 35 πέραν της «μετάδοσης διαφημίσεων από την τηλεόραση, το ραδιόφωνο και τα ηλεκτρονικά μέσα ενημέρωσης». Αναφερόμενη ειδικότερα στις δραστηριότητες της Ad Alliance (πρώην IP Deutschland), εταιρίας που ενεργεί ως «εταιρία μάρκετινγκ» και ως διαφημιστικός πράκτορας πωλήσεων του ομίλου στον οποίον ανήκει, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι οι υπηρεσίες που παρέχονται στους διαφημιζομένους όσον αφορά την τηλεοπτική διαφήμιση περιλαμβάνουν τον σχεδιασμό των διαφημιστικών στρατηγικών και τη δημιουργία των διαφημίσεων ενόψει της μετάδοσής τους από κάποιον από τους τηλεοπτικούς σταθμούς του εν λόγω ομίλου.

59 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών, μη λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαιτερότητες των διαφημιστικών υπηρεσιών, ιδίως όσον αφορά την τηλεόραση, οι οποίες συνδέονται με τη συμμετοχή διαφημιστικών πρακτόρων πωλήσεων όπως η Ad Alliance, και θεωρώντας ότι οι διαφημιστικές υπηρεσίες παρέχονται αποκλειστικώς από διαφημιστικά γραφεία, αγνόησε τον τρόπο λειτουργίας της αγοράς τηλεοπτικής διαφήμισης.

60 Το EUIPO υποστηρίζει ότι τα αποδεικτικά στοιχεία στα οποία παραπέμπει η προσφεύγουσα αφορούν τη χρήση του επίμαχου σήματος για τις υπηρεσίες «εκπομπής και μετάδοσης τηλεοπτικών προγραμμάτων» της κλάσης 38 και «μετάδοσης διαφημίσεων από την τηλεόραση,

το ραδιόφωνο και τα ηλεκτρονικά μέσα ενημέρωσης» της κλάσης 35. Εν πάση περιπτώσει, τα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία, ιδίως τα έγγραφα που κάνουν λόγο για την Ad Alliance και την IP Deutschland, δεν αποδεικνύουν ότι οι διαφημιστικές υπηρεσίες παρασχέθηκαν προς τρίτους.

61 Η παρεμβαίνουσα υποστηρίζει ότι η προσφεύγουσα δεν παρέχει διαφημιστικές υπηρεσίες, αλλά απλώς διαθέτει τους τηλεοπτικούς και ραδιοφωνικούς σταθμούς της μέσω των οποίων οι διαφημιζόμενοι μεταδίδουν τις διαφημίσεις τους, πράγμα που εμπίπτει στις υπηρεσίες της κλάσης 38. Οι διαφημιστικές υπηρεσίες συνίστανται στην παραγωγή διαφημιστικών σποτ, στην ανάπτυξη διαφημιστικών στρατηγικών και στη διάθεση διαφημιστικού χώρου ή χρόνου. Πλην όμως, οι υπηρεσίες αυτές, που εμπίπτουν στην τυπική δραστηριότητα των διαφημιστικών γραφείων, δεν παρέχονται από την προσφεύγουσα. Τα προσκομισθέντα αποδεικτικά στοιχεία παραπέμπουν το πολύ σε διαφήμιση που πραγματοποιείται προς ίδιο συμφέρον, δηλαδή προκειμένου να προσελκυστούν πελάτες για τις υπηρεσίες μετάδοσης διαφημίσεων τις οποίες παρέχει η προσφεύγουσα.

62 Συναφώς, καταρχάς, υπενθυμίζεται ότι, πρώτον, όπως επισήμαναν, κατ’ ουσίαν, το τμήμα ακυρώσεων στη σελίδα 34 της απόφασής του και το τμήμα προσφυγών στο σημείο 31 της προσβαλλόμενης απόφασης, η χρήση του οικείου σήματος από εταιρία που συνδέεται οικονομικώς με τον δικαιούχο του σήματος αυτού τεκμαίρεται ότι αποτελεί χρήση του εν λόγω σήματος που γίνεται με τη συγκατάθεση του δικαιούχου του και πρέπει επομένως να θεωρείται ότι γίνεται από τον ίδιο τον δικαιούχο, σύμφωνα με το άρθρο 18, παράγραφος 2, του κανονισμού 2017/1001 [πρβλ. απόφαση της 30ής Ιανουαρίου 2015, Now Wireless κατά ΓΕΕΑ – Starbucks (HK) (now), T-278/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:57, σκέψη 38].

63 Συνεπώς, εν προκειμένω, η χρήση του επίμαχου σήματος από τις εταιρίες του ομίλου στον οποίον ανήκει η προσφεύγουσα, όπως η Ad Alliance, πρέπει να θεωρείται ότι γίνεται με τη συγκατάθεση της προσφεύγουσας και επομένως ότι γίνεται από την ίδια. Ως εκ τούτου, τα αποδεικτικά στοιχεία για την ενδεχόμενη χρήση του επίμαχου σήματος από τις εταιρίες αυτές πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για την εκτίμηση της ουσιαστικής χρήσης του εν λόγω σήματος.

64 Δεύτερον, κατά τη νομολογία, οι «διαφημιστικές υπηρεσίες, υπηρεσίες μάρκετινγκ και υπηρεσίες προώθησης πωλήσεων» της κλάσης 35 αφορούν, κατ’ ουσίαν, δραστηριότητα παροχής εξειδικευμένων συμβουλών και στήριξης σε επιχειρήσεις που επιζητούν να προωθήσουν και να αναπτύξουν τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες τους. Συνεπώς, οι ως άνω υπηρεσίες περιλαμβάνουν υπηρεσίες που έχουν ως σκοπό να υποστηρίξουν τρίτες επιχειρήσεις και να τις βοηθήσουν να βελτιώσουν τις δραστηριότητές τους αυξάνοντας τη θεατότητά τους ή επιτυγχάνοντας μεγαλύτερα έσοδα [πρβλ. αποφάσεις της 2ας Ιουνίου 2016, Staywell Hospitality Group κατά EUIPO – Sheraton International IP (PARK REGIS) και Sheraton International IP κατά EUIPO – Staywell Hospitality Group (PARK REGIS), T-510/14 και T-536/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:333, σκέψη 54, και της 31ης Ιανουαρίου 2024, ECE Group κατά EUIPO – ECE Piknik Ürünleri Plastik ve Kömür Üretim Ithalat Ihracat (ECE QUALITY OF LIFE), T-581/22, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2024:47, σκέψη 45].

65 Για να αποδειχθεί η χρήση μιας υπηρεσίας, η υπηρεσία αυτή πρέπει να προσφέρεται σε τρίτους και να προϋποθέτει γενικώς την ύπαρξη οικονομικής αντιπαροχής [πρβλ., κατ’ αναλογίαν, αποφάσεις της 30ής Σεπτεμβρίου 2016, Alpex Pharma κατά EUIPO – Astex Pharmaceuticals (ASTEX), T-355/15, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:591, σκέψεις 37 και 38, και της 7ης Δεκεμβρίου 2022, Borussia VfL 1900 Mönchengladbach κατά EUIPO – Neng (Fohlenelf), T-747/21, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2022:773, σκέψη 90].

66 Συνεπώς, πρέπει να εξεταστεί αν τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα κατά τη διοικητική διαδικασία και τα οποία αφορούσαν ιδίως τις δραστηριότητες των εταιριών του ομίλου στον οποίο ανήκει, μεταξύ των οποίων και η Ad Alliance, μπορούν να αποδείξουν, όπως υποστηρίζει η ίδια, τη χρήση του επίμαχου σήματος για τις λοιπές διαφημιστικές υπηρεσίες, υπηρεσίες μάρκετινγκ και υπηρεσίες προώθησης πωλήσεων της κλάσης 35, πέραν των υπηρεσιών μετάδοσης διαφημίσεων, για τις οποίες καταχωρίστηκε το σήμα αυτό.

67 Συναφώς, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι οι διαφημιστικές υπηρεσίες, οι οποίες όπως υποστηρίζει παρέχονται υπό το επίμαχο σήμα, μεταξύ άλλων από την Ad Alliance, συνίστανται σε υπηρεσίες παροχής συμβουλών, επικοινωνίας, δημιουργίας και υλοποίησης διαφημίσεων.

68 Παραπέμποντας στα επιχειρήματα που προέβαλε και στα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε, μεταξύ άλλων, με τα υποβληθέντα κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας υπομνήματα της 27ης Αυγούστου 2021 (βλ. σκέψη 5 ανωτέρω) και της 15ης Μαρτίου 2023 (βλ. σκέψη 8 ανωτέρω), η προσφεύγουσα αναφέρει ότι η Ad Alliance παρέχει, ως διαφημιστικές υπηρεσίες, υπηρεσίες προώθησης πωλήσεων και υπηρεσίες μάρκετινγκ της κλάσης 35, μεταξύ άλλων, υπηρεσίες σχετικές με την αποδοτικότητα διαφημιστικού μέσου ή διαφημιστικής εκστρατείας, συμβουλευτικές υπηρεσίες για τον εντοπισμό των τηλεοπτικών εκπομπών με τις οποίες θα μπορούσαν να συσχετιστούν οι διαφημίσεις καθώς και υπηρεσίες σχετικές με τον σχεδιασμό των διαφημίσεων, ειδικότερα όσον αφορά τις τηλεοπτικές διαφημίσεις («εξατομικευμένες ιδέες»). Τέτοιου είδους υπηρεσίες είναι συγκρίσιμες με τη δραστηριότητα ενός «τυπικού» διαφημιστικού γραφείου.

69 Συναφώς, επισημαίνεται ότι, αντιθέτως προς όσα δέχθηκε το τμήμα προσφυγών με την προσβαλλόμενη απόφαση, τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα κατά τη διοικητική διαδικασία αποδεικνύουν ότι κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα ο όμιλος στον οποίο αυτή ανήκει παρέσχε σε τρίτους έναντι αμοιβής, μέσω των εταιριών του ομίλου, ιδίως της Ad Alliance, λοιπές διαφημιστικές υπηρεσίες, υπηρεσίες προώθησης πωλήσεων και υπηρεσίες μάρκετινγκ της κλάσης 35 πέραν της μετάδοσης διαφημίσεων.

70 Ειδικότερα, πρώτον, η προσφεύγουσα απέδειξε ότι οι εταιρίες του ομίλου στον οποίο ανήκει είχαν παράσχει στους διαφημιζομένους υπηρεσίες σχετικές με τη δημιουργία και την υλοποίηση διαφημίσεων, ιδίως τηλεοπτικών.

71 Συναφώς, προσκόμισε «παρουσιάσεις που αποστέλλονταν στους διαφημιζομένους» (βλ. ιδίως παραρτήματα 90 έως 94 του υπομνήματος της 27ης Αυγούστου 2021), οι οποίες περιελάμβαναν το επίμαχο σήμα, υπό την καταχωρισθείσα μορφή του ή υπό άλλες μορφές οι οποίες όμως δεν αλλοιώνουν τον διακριτικό χαρακτήρα του, και οι οποίες περιείχαν προσφορές υπηρεσιών για ειδικούς μορφότυπους διαφήμισης («Special Creations» ή «Special Ads»). Τέτοιοι ειδικοί μορφότυποι διαφήμισης μεταδίδονται κατά τη διάρκεια τηλεοπτικών εκπομπών, πάνω από την εικόνα της μεταδιδόμενης εκπομπής, και μπορούν να συνίστανται, μεταξύ άλλων, σε οριζόντια ή κάθετη λωρίδα («cut in»), σε διαφήμιση που απεικονίζεται σε μεγάλο μέγεθος υπό τη μορφή ατομικά διαμορφωμένου πλαισίου ή που παρεμβάλλεται χωρίς διαχωριστικό κατά τη διάρκεια του μεταδιδόμενου προγράμματος («framesplit» ή «programmesplit») ή σε διαφήμιση που μετακινείται στην οθόνη («skyscraper»).

72 Ένας ειδικός μορφότυπος διαφήμισης ο οποίος προτεινόταν με τις επίμαχες προσφορές επίσης αποτελούσε αντικείμενο σχεδιασμού από την προσφεύγουσα καθόσον στο πλαίσιό του το προϊόν του διαφημιζομένου αναδεικνύεται μέσω στοιχείου συνδεόμενου με επιτυχημένη τηλεοπτική

εκπομπή που μεταδίδεται από τηλεοπτικό σταθμό του ομίλου RTL, επί παραδείγματι μέσω «επιβράβευσης» του προϊόντος με «golden buzzer» (βλ., μεταξύ άλλων, παραρτήματα 92 και 93 του υπομνήματος της 27ης Αυγούστου 2021).

73 Ο εν λόγω ειδικός μορφότυπος διαφήμισης, ο οποίος σκοπεί να παράσχει στον διαφημιζόμενο τη δυνατότητα να επωφεληθεί άμεσα από την επιτυχία μιας τηλεοπτικής εκπομπής, προϋποθέτει δημιουργική συμβολή στον σχεδιασμό της διαφήμισης η οποία είναι ειδική για τις εκπομπές που μεταδίδονται από τον όμιλο στον οποίον ανήκει η προσφεύγουσα.

74 Εξάλλου, από το έγγραφο που φέρει τον τίτλο «Όροι κρατήσεων Special Ads» (βλ. παράρτημα 90 του υπομνήματος της 27ης Αυγούστου 2021) προκύπτει ότι «το κόστος παραγωγής [των “Special Ads” ή των “Special Creations”] τιμολογείται χωριστά από το τμήμα μάρκετινγκ του ομίλου RTL», γεγονός που επιβεβαιώνει ότι τέτοιοι ειδικοί μορφότυποι διαφήμισης δεν προσφέρονται ως μετάδοση διαφημιστικού περιεχομένου, αλλά αποτελούν υπηρεσία συμπληρωματική της μετάδοσης αυτής.

75 Στο πλαίσιο του υπομνήματος της 15ης Μαρτίου 2023, η προσφεύγουσα παρουσίασε επίσης διαφημιστικά σποτ χρονολογούμενα από το 2020 και το 2021 τα οποία αποσκοπούσαν στην προώθηση προϊόντων των διαφημιζομένων και στα οποία το επίμαχο σήμα χρησιμοποιούνταν ως στοιχείο του διαφημιστικού περιεχομένου. Επί παραδείγματι, στην προσκομισθείσα από την προσφεύγουσα διαφήμιση, τα γράμματα του επίμαχου σήματος προσεγγίζονταν σταδιακά (με ζουμάρισμα) και τελικώς αποκαλυπτόταν ότι το φόντο του κεφαλαίου γράμματος «T» που αποτελούσε μέρος του σήματος αυτού αποτελούνταν με τη σειρά του από την πολλαπλή απεικόνιση του διαφημιζόμενου προϊόντος.

76 Η παροχή στους διαφημιζομένους, υπό το επίμαχο σήμα, άλλων διαφημιστικών υπηρεσιών, υπηρεσιών μάρκετινγκ και υπηρεσιών προώθησης πωλήσεων πέραν της μετάδοσης διαφημίσεων επιβεβαιώνεται και από άλλα προσκομισθέντα αποδεικτικά στοιχεία και ιδίως από το έγγραφο που φέρει τον τίτλο «Γενικοί όροι πώλησης» ή από τεχνικά δελτία που συνοδεύουν τις προσφορές για τις παρεχόμενες υπηρεσίες (βλ., μεταξύ άλλων, παραρτήματα 111 και 134 του υπομνήματος της 27ης Αυγούστου 2021), από τα οποία προκύπτει ότι τα τμήματα παραγωγής περιεχομένου μέσων ενημέρωσης του ομίλου στον οποίον ανήκει η προσφεύγουσα υποστηρίζουν τους διαφημιζομένους σχεδιάζοντας και παράγοντας διαφημιστικό υλικό, συμπεριλαμβανομένων ηχητικών και οπτικοακουστικών διαφημιστικών σποτ.

77 Τέτοιου είδους υπηρεσίες προϋποθέτουν δημιουργική συμβολή των εταιριών του ομίλου στον οποίον ανήκει η προσφεύγουσα στον σχεδιασμό των διαφημίσεων. Για τον λόγο αυτόν, αντιθέτως προς όσα επισήμανε το τμήμα προσφυγών, οι υπηρεσίες αυτές δεν περιορίζονται στην απλή μετάδοση διαφημιστικού περιεχομένου που έχει δημιουργηθεί από τρίτους.

78 Δεύτερον, από τα προσκομισθέντα αποδεικτικά στοιχεία (βλ., μεταξύ άλλων, παραρτήματα 92 έως 94 του υπομνήματος της 27ης Αυγούστου 2021) προκύπτει επίσης ότι η προσφεύγουσα προσέφερε στους διαφημιζομένους τις υπηρεσίες της στον τομέα της ανάπτυξης διαφημιστικών στρατηγικών στο πλαίσιο των μέσων μαζικής ενημέρωσης που της ανήκαν, παρέχοντάς τους τη δυνατότητα να συμμετάσχουν σε δράσεις εμπορικής προώθησης που είχαν δημιουργηθεί από τον όμιλο στον οποίο ανήκε, όπως η χορηγία για συγκεκριμένες τηλεοπτικές εκπομπές ή η τοποθέτηση προϊόντων στις εκπομπές αυτές.

79 Τρίτον, η προσφεύγουσα επίσης ορθώς προβαίνει, προκειμένου να αποδείξει τη χρήση του επίμαχου σήματος για τις διαφημιστικές υπηρεσίες, τις υπηρεσίες μάρκετινγκ και τις υπηρεσίες προώθησης πωλήσεων, σε επίκληση των συμβουλευτικών της δραστηριοτήτων για τον εντοπισμό των τηλεοπτικών εκπομπών με τις οποίες μπορούν να συσχετιστούν οι διαφημίσεις. Ειδικότερα, οι δραστηριότητες αυτές μπορούν να συνεισφέρουν στην αποτελεσματικότητα της διαφημιστικής στρατηγικής του διαφημιζομένου και να διασφαλίσουν την προστασία του σήματός του από τις επιπτώσεις που θα είχε ο συσχετισμός του με ανεπιθύμητο περιεχόμενο (brand safety). Ο όμιλος στον οποίον ανήκει η προσφεύγουσα σχεδιάζει επομένως το «διαφημιστικό περιβάλλον» κατά τρόπον ώστε να καθίσταται ελκυστικότερο για τον διαφημιζόμενο συμβάλλοντας έτσι στην αποδοτικότητα του διαφημιστικού μέσου που του προσφέρει.

80 Τέλος, τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα αποδεικνύουν ότι οι εταιρίες του ομίλου στον οποίον ανήκει, όπως η Ad Alliance, παρείχαν συμβουλευτικές υπηρεσίες σχετικά με την εμπορική διάθεση της τηλεοπτικής διαφήμισης, ιδίως εκμεταλλευόμενες τα δεδομένα σχετικά με την αγορά της τηλεοπτικής διαφήμισης που συγκεντρώνονταν από την προσφεύγουσα και με σκοπό ιδίως την προσαρμογή της διαφημιστικής στρατηγικής στους διάφορους τομείς ή στα διάφορα στοχευόμενα κοινά.

81 Τέτοιου είδους υπηρεσίες σαφώς εμπίπτουν στις υπηρεσίες παροχής εξειδικευμένων συμβουλών και στήριξης σε επιχειρήσεις που επιδιώκουν να προωθήσουν τα προϊόντα και τις υπηρεσίες τους και να αναπτύξουν τις διαφημιστικές στρατηγικές τους, έχουν δε ως σκοπό να βοηθήσουν τις επιχειρήσεις αυτές να βελτιώσουν τις δραστηριότητές τους αυξάνοντας τη θεατότητά τους ή επιτυγχάνοντας καλύτερες αποδόσεις της διαφημιστικής επένδυσης κατά την έννοια της νομολογίας που υπομνήσθηκε στη σκέψη 64 ανωτέρω.

82 Από τις σκέψεις 70 έως 81 ανωτέρω προκύπτει ότι, αντιθέτως προς όσα δέχθηκε το τμήμα προσφυγών, τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα, ακόμη και χωρίς να ληφθούν υπόψη τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε με το υπόμνημα της 15ης Σεπτεμβρίου 2023 και τα οποία το τμήμα προσφυγών δεν έλαβε υπόψη (βλ. σκέψη 42 ανωτέρω), αποδεικνύουν ότι ο όμιλος στον οποίον ανήκει παρέσχε σε τρίτους, υπό το επίμαχο σήμα και κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα, διαφημιστικές υπηρεσίες, υπηρεσίες μάρκετινγκ και υπηρεσίες προώθησης πωλήσεων, οι οποίες δεν περιορίζονταν στη μετάδοση διαφημίσεων, αλλά αποσκοπούσαν στο να συμβάλουν ενεργά στην ανάπτυξη της διαφημιστικής στρατηγικής των εν λόγω τρίτων, δεδομένης μάλιστα της γνώσης που είχαν οι εταιρίες του εν λόγω ομίλου για τη λειτουργία του τομέα της διαφήμισης στα μέσα μαζικής ενημέρωσης.

83 Στο πλαίσιο αυτό, επισημαίνεται ακόμη ότι από τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας προκύπτει ότι οι ετήσιοι κύκλοι εργασιών από την τηλεοπτική διαφήμιση του ομίλου στον οποίον ανήκει ανέρχονταν σε πολλά δισεκατομμύρια ευρώ κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα και ότι ο όμιλος αυτός κατείχε σημαντικά μερίδια της διαφημιστικής αγοράς σε διάφορα κράτη μέλη της Ένωσης και ιδίως στη Γερμανία. Επομένως, στο μέτρο που η προσφεύγουσα απέδειξε ότι χρησιμοποίησε το επίμαχο σήμα για τις λοιπές διαφημιστικές υπηρεσίες, υπηρεσίες προώθησης πωλήσεων και υπηρεσίες μάρκετινγκ πέραν της μετάδοσης διαφημίσεων, ένα τμήμα των εν λόγω εσόδων και μεριδίων αγοράς πρέπει να θεωρηθεί ότι προέρχεται από την παροχή των υπηρεσιών αυτών.

84 Κατόπιν των ανωτέρω, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να γίνει δεκτός και, κατά συνέπεια, η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να μεταρρυθμιστεί διά της απόρριψης της αίτησης έκπτωσης από τα δικαιώματα επί του επίμαχου σήματος ως προς το σύνολο των εν λόγω υπηρεσιών της κλάσης 35.

Επί του δευτέρου και του τρίτου λόγου ακυρώσεως, με τους οποίους προβάλλεται παράβαση του άρθρου 58, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 2017/1001 όσον αφορά την έκπτωση από τα δικαιώματα επί του επίμαχου σήματος για τα προϊόντα των κλάσεων 3, 9, 16, 24, 25 και 32 και για τις υπηρεσίες των κλάσεων 41 και 42

85 Το τμήμα προσφυγών κήρυξε την έκπτωση από τα δικαιώματα επί του επίμαχου σήματος για τα λοιπά προϊόντα της κλάσης 9 πέραν των «οπτικών δίσκων αποθήκευσης δεδομένων», καθώς και για τα προϊόντα και τις υπηρεσίες των κλάσεων 3, 16, 24, 25, 32, 41 και 42 για τα οποία είχε καταχωριστεί το επίμαχο σήμα. Συναφώς, επισήμανε ότι η προσφεύγουσα δεν είχε αποδείξει την πραγματική χρήση του επίμαχου σήματος έναντι τρίτων για τα εν λόγω προϊόντα και υπηρεσίες και ότι η φήμη του σήματος αυτού, στην οποία στηριζόταν η προσφεύγουσα, δεν ασκούσε επιρροή στο πλαίσιο της εκτίμησης αυτής. Ειδικότερα, κατά το τμήμα προσφυγών, είναι δυνατή η έκπτωση, για λόγους δημοσίου συμφέροντος, από τα δικαιώματα επί του σήματος που χαίρει φήμης λόγω μη χρήσης, όπως συμβαίνει και με όλα τα άλλα σήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η έκταση της προστασίας ενός τέτοιου σήματος φήμης σε περίπτωση σύγκρουσης με άλλα δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας είναι, κατά το τμήμα προσφυγών, άσχετη προς το ζήτημα της χρήσης που είναι ικανή να εξασφαλίσει τη διατήρηση των δικαιωμάτων από ένα τέτοιο σήμα φήμης όσον αφορά τα προϊόντα και τις υπηρεσίες για τα οποία έχει καταχωριστεί.

86 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών παρέβη το άρθρο 58, παράγραφος 1, στοιχείο α′, του κανονισμού 2017/1001 μη λαμβάνοντας υπόψη, στο πλαίσιο της εκτίμησης των αποδεικτικών στοιχείων όσον αφορά την ουσιαστική χρήση του επίμαχου σήματος για τα προϊόντα των κλάσεων 3, 9, 16, 24, 25 και 32 και για τις υπηρεσίες των κλάσεων 41 και 42, την εξαιρετική φήμη της οποίας χαίρει το σήμα αυτό στην Ένωση ως «σήμα μέσων μαζικής ενημέρωσης», συνεπεία της οποίας το εν λόγω σήμα πρέπει κατά την ίδια, λαμβανομένης υπόψη της αρχής του ενιαίου χαρακτήρα του σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να απολαύει ευρείας προστασίας κατά την εφαρμογή των κανόνων περί έκπτωσης.

87 Ειδικότερα, κατά την προσφεύγουσα, ορισμένα προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 3, 9, 16, 24, 25, 32, 41 και 42, το κοινό των οποίων είναι πανομοιότυπο προς αυτό των υπηρεσιών διαφήμισης, τηλεοπτικής μετάδοσης και τηλεοπτικής ψυχαγωγίας για τις οποίες το επίμαχο σήμα είναι πασίγνωστο, είναι πιθανόν να ωφεληθούν από την έλξη που ασκεί το εν λόγω σήμα. Στο μέτρο που υφίσταται άμεσος «υλικός» ή «νοητικός» σύνδεσμος μεταξύ των προϊόντων αυτών και της κύριας δραστηριότητας της προσφεύγουσας, η χρήση ενός έστω και αόριστα παρεμφερούς σημείου για τα εν λόγω προϊόντα και υπηρεσίες προκαλεί σύγχυση στο κοινό όσον αφορά πιθανούς εμπορικούς δεσμούς, με αποτέλεσμα τη μείωση της αξίας και την αποδυνάμωση του σήματος RTL.

88 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, υπό τις εν λόγω συνθήκες, το άρθρο 58, παράγραφος 1, στοιχείο α′, του κανονισμού 2017/1001 δεν απαιτεί να αποδεικνύεται η χρήση για κάθε προϊόν και υπηρεσία για τα οποία έχει καταχωριστεί το σήμα φήμης. Εκθέτει ότι «τέτοια χρήση υφίσταται […] όσον αφορά τα προϊόντα για τα οποία ο δικαιούχος του σήματος μπορεί να επικαλεστεί τα δικαιώματά του με βάση την προστασία της φήμης».

89 Το EUIPO και η παρεμβαίνουσα αντικρούουν τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

90 Συναφώς, κατά πρώτον, επισημαίνεται ότι, με την επιχειρηματολογία της, η προσφεύγουσα υποστηρίζει εν συνόψει ότι η αρχή κατά την οποία, προκειμένου να μην κηρυχθεί η έκπτωση, η χρήση σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να αποδεικνύεται για κάθε προϊόν και υπηρεσία για τα οποία αυτό έχει καταχωριστεί δεν ισχύει σε περίπτωση που το επίμαχο σήμα χαίρει φήμης για άλλα προϊόντα ή υπηρεσίες.

91 Πλην όμως, η επιχειρηματολογία αυτή προσκρούει όχι μόνο σε αυτό καθεαυτό το κείμενο του άρθρου 58, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 2017/1001, αλλά και στον σκοπό που επιδιώκει η διάταξη αυτή, όπως ο εν λόγω σκοπός εξειδικεύεται στην αιτιολογική σκέψη 24 του ως άνω κανονισμού (βλ. σκέψη 28 ανωτέρω). Πράγματι, προβλέποντας στο άρθρο 18, παράγραφος 1, και στο άρθρο 58, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 2017/1001 τον κανόνα περί έκπτωσης από τα δικαιώματα επί του σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης λόγω πενταετούς μη χρήσης, ο νομοθέτης της Ένωσης θέλησε να εξαρτήσει τη διατήρηση σε ισχύ των δικαιωμάτων που συνδέονται με το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης από την προϋπόθεση της πραγματικής χρήσης του σήματος αυτού (απόφαση της 21ης Δεκεμβρίου 2016, Länsförsäkringar, C-654/15, EU:C:2016:998, σκέψη 25).

92 Η προϋπόθεση αυτή εξηγείται από το ότι δεν θα ήταν δικαιολογημένο να παρακωλύει ένα μη χρησιμοποιούμενο σήμα τον ανταγωνισμό περιορίζοντας το φάσμα των σημείων των οποίων την καταχώριση ως σημάτων μπορούν να ζητήσουν τρίτοι και στερώντας τους ανταγωνιστές από τη δυνατότητα να χρησιμοποιήσουν το συγκεκριμένο ή παρόμοιο σήμα κατά την εντός της εσωτερικής αγοράς διάθεση προϊόντων ή παροχή υπηρεσιών πανομοιότυπων ή παρόμοιων προς εκείνα τα οποία καλύπτονται από το επίμαχο σήμα. Για τον λόγο αυτόν, η μη χρήση ενός σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ενέχει επίσης τον κίνδυνο περιορισμού της ελεύθερης κυκλοφορίας εμπορευμάτων και της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών (αποφάσεις της 19ης Δεκεμβρίου 2012, Leno Merken, C-149/11, EU:C:2012:816, σκέψη 32, και της 26ης Σεπτεμβρίου 2013, Centrotherm Systemtechnik κατά ΓΕΕΑ και centrotherm Clean Solutions, C-610/11 P, EU:C:2013:593, σκέψη 54).

93 Η ratio legis της απαίτησης κατά την οποία πρέπει να έχει γίνει ουσιαστική χρήση του σήματος ούτως ώστε να προστατεύεται δυνάμει του δικαίου της Ένωσης έγκειται στο γεγονός ότι το μητρώο του EUIPO δεν μπορεί να εξομοιώνεται προς ένα στρατηγικό και στατικό αποθετήριο το οποίο απονέμει στον αδρανή δικαιούχο νόμιμο μονοπώλιο απεριόριστης διάρκειας. Απεναντίας, το εν λόγω μητρώο πρέπει να αποτυπώνει πιστά τις ενδείξεις που χρησιμοποιούν πραγματικά οι επιχειρήσεις στην αγορά προς διάκριση των προϊόντων και των υπηρεσιών τους στον οικονομικό βίο [βλ. απόφαση της 8ης Ιουνίου 2022, Muschaweck κατά EUIPO – Conze (UM), T-293/21, EU:T:2022:345, σκέψη 48 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

94 Εξάλλου, τα δικαστήρια της Ένωσης έχουν κρίνει ότι οι διατάξεις σχετικά με τη διευρυμένη προστασία που παρέχεται σε σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης το οποίο χαίρει φήμης ή έχει καταστεί παγκοίνως γνωστό εντός της Ένωσης επιδιώκουν σκοπό διαφορετικό από τις διατάξεις με τις οποίες απαιτείται η απόδειξη της ουσιαστικής χρήσης του σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία θα μπορούσε να έχει ως συνέπεια την έκπτωση από τα δικαιώματα επί του σήματος (πρβλ. αποφάσεις της 19ης Δεκεμβρίου 2012, Leno Merken, C-149/11, EU:C:2012:816, σκέψη 53, και της 3ης Σεπτεμβρίου 2015, Iron & Smith, C-125/14, EU:C:2015:539, σκέψη 21). Ενώ το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 2017/1001 αφορά τις προϋποθέσεις της προστασίας η οποία εκτείνεται πέραν των κατηγοριών προϊόντων και υπηρεσιών για τις οποίες έχει καταχωριστεί σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η έννοια της «ουσιαστικής χρήσης» εκφράζει την ελάχιστη προϋπόθεση χρήσης την οποία πρέπει να πληρούν όλα τα σήματα προκειμένου να προστατεύονται. Κατά συνέπεια, οι διατάξεις που αφορούν την απαίτηση ουσιαστικής χρήσης

του σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδίως τα κριτήρια που έχουν αναπτυχθεί από τη νομολογία για τη διαπίστωση της εν λόγω ουσιαστικής χρήσης πρέπει να διακρίνονται από τις διατάξεις και τα κριτήρια που αφορούν τη φήμη ενός τέτοιου σήματος. Επομένως, τα δύο αυτά είδη διατάξεων πρέπει να ερμηνεύονται κατά τρόπο αυτοτελή [βλ. απόφαση της 4ης Οκτωβρίου 2017, Intesa Sanpaolo κατά EUIPO – Intesia Group Holding (INTESA), T-143/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:687, σκέψη 46 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

95 Συνεπώς, ακόμη και αν υποτεθεί ότι το επίμαχο σήμα χαίρει φήμης, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 2017/1001, στον τομέα των μέσων μαζικής ενημέρωσης, αυτό καθεαυτό το εν λόγω γεγονός δεν αποδεικνύει την ύπαρξη ουσιαστικής χρήσης του σήματος αυτού για τα επίμαχα προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 3, 9, 16, 24, 25, 32, 41 και 42.

96 Κανένα άλλο συμπέρασμα δεν μπορεί να αντληθεί από τον ενιαίο χαρακτήρα του σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

97 Ειδικότερα, σύμφωνα με το άρθρο 1, παράγραφος 2, του κανονισμού 2017/1001, σε συνδυασμό με την αιτιολογική σκέψη 4 του εν λόγω κανονισμού, ο ενιαίος χαρακτήρας του σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης συνεπάγεται απλώς ότι το σήμα αυτό προστατεύεται κατά τρόπο ενιαίο και παράγει τα αυτά αποτελέσματα σε ολόκληρο το έδαφος της Ένωσης.

98 Εξάλλου, για τους σκοπούς της ερμηνείας των ουσιαστικών διατάξεων του κανονισμού 2017/1001, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να επικαλείται λυσιτελώς την αιτιολογική σκέψη 7 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/625, η οποία εν πάση περιπτώσει αφορά μόνον διαδικαστικούς κανόνες σχετικούς, μεταξύ άλλων, με τη διαδικασία για την κήρυξη έκπτωσης.

99 Κατά δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η διευρυμένη προστασία του φερόμενου ως χαίροντος φήμης επίμαχου σήματος είναι αναγκαία προκειμένου να καταστεί δυνατή η χρήση του στο πλαίσιο μελλοντικών συμφωνιών παραχώρησης άδειας εκμετάλλευσης για τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που μνημονεύονται στον δεύτερο και στον τρίτο λόγο ακυρώσεως. Ακόμη και αν υποτεθεί ότι το επιχείρημα αυτό πρέπει να θεωρηθεί ως διαφορετικό από εκείνο στο οποίο δόθηκε απάντηση στις σκέψεις 90 έως 98 ανωτέρω, επισημαίνεται ότι η προσφεύγουσα δεν προσκομίζει κανένα αποδεικτικό στοιχείο, όπως συμφωνία παραχώρησης άδειας εκμετάλλευσης συναφθείσα με τρίτον για τη χρήση του επίμαχου σήματος όσον αφορά τα επίμαχα προϊόντα, ικανό να αποδείξει, αφενός, την πραγματική χρήση του επίμαχου σήματος στο πλαίσιο αδειών εκμετάλλευσής του οι οποίες έχουν χορηγηθεί σε τρίτους κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα και, αφετέρου, την έκταση της χρήσης αυτής.

100 Κατά τα λοιπά, η προσφεύγουσα παραπέμπει στον διοικητικό φάκελο, και ειδικότερα σε φωτογραφίες που απεικονίζουν σημειωματάρια, πετσέτες θαλάσσης, βρεφικά φορμάκια ή μεταλλικά κουτιά μπύρας τα οποία φέρουν μια μορφή του επίμαχου σήματος, συνοδευόμενες από τιμολόγια εκδοθέντα προς την RTL καθώς και από μηνύματα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου που απευθύνονται στην RTL, ως πελάτη των επιχειρήσεων που παρήγαγαν τα ανωτέρω κατ' αίτησή της. Ελλείψει άλλων αποδεικτικών στοιχείων σχετικών με την εμπορική διάθεση των προϊόντων αυτών προς τρίτους, οι φωτογραφίες αυτές δεν μπορούν να αποδείξουν την πραγματική χρήση του επίμαχου σήματος έναντι τρίτων με σκοπό την εξεύρεση δυνατοτήτων πώλησης των προϊόντων των κλάσεων 16, 24, 25 και 32 και ακόμη λιγότερο την έκταση της χρήσης αυτής [πρβλ. απόφαση της 7ης Ιουλίου 2016, Fruit of the Loom κατά EUIPO – Takko (FRUIT), T-431/15, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:395, σκέψη 55].

101 Επομένως, ορθώς το τμήμα προσφυγών επιβεβαίωσε την έκπτωση από τα δικαιώματα επί του επίμαχου σήματος όσον αφορά τα προϊόντα και τις υπηρεσίες των κλάσεων 3, 9, 16, 24, 25, 32, 41 και 42.

102 Κατόπιν των ανωτέρω, ο δεύτερος και ο τρίτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθούν.

Επί των δικαστικών εξόδων

103 Κατά το άρθρο 134, παράγραφοι 1 και 3, του του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Εντούτοις, σε περίπτωση μερικής ήττας των διαδίκων, κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

104 Εν προκειμένω, δεδομένου ότι όλοι οι διάδικοι ηττήθηκαν εν μέρει, κάθε διάδικος πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδά του.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έβδομο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Μεταρρυθμίζει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 19ης Σεπτεμβρίου 2023 (υπόθεση R-86/2023-2) ούτως ώστε να απορρίπτεται η αίτηση έκπτωσης για το σύνολο των υπηρεσιών της κλάσης 35 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση των σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, οι οποίες αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή: «Διαφημιστικές υπηρεσίες, υπηρεσίες μάρκετινγκ και υπηρεσίες προώθησης πωλήσεων».

2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.

3) Η RTL Group Markenverwaltungs GmbH, το EUIPO και η Marcella Örtl φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

Kowalik-Bańczyk Buttigieg Ricziová

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 7 Μαΐου 2025.

(υπογραφές)